

[Lone Dybkjær]

se gasrør, går det galt; ligegyldigt hvor mange milliarder vil der altid være et milliardunderskud, og det er selvfølgelig én form for udgangspunkt.

Også det radikale venstre er glad for, at vi når at få de store energispørgsmål færdigbehandlet, inden vi tager på folketingets såkaldte sommerferie. Vi sagde allerede under debatten om udbudsrunderen, at vi koblede såvel spørgsmålet om køberetsolien som udbudsrunderen om naturgassen og D.O.N.G. sammen og ønskede, at man fik alle dele løst her.

Derfor vil jeg også godt lige stille et spørgsmål om køberetsolien, idet jeg har forstået, at det vil være muligt at køre videre med det gældende system også i 1984, og at vi derfor kan udskyde det videre spørgsmål om, hvordan vi skal håndtere dette her, til engang i 1984 med henblik på, hvad vi gør i 1985.

Da vi ikke får lejlighed til at drøfte udbudsrunderen yderligere, skal jeg blot sige her, at jeg synes, det er beklageligt, at det ikke var muligt at skabe et forlig om denne sag, men selvfølgelig også, at jeg forstår motiverne hos regeringen til ikke at ville indgå et forlig.

Så skal jeg sige, at vi er glade for, at der nu kommer en lovgivning om D.O.N.G. A/S – det har vi jo ønsket i mange år – og vi er også tilfredse med det resultat, der ligger i lovforslaget, idet jo de radikale grundtanker er indeholdt i forslaget.

I modsætning til hr. Maisted betragter vi ikke repræsentantskabet som et gidselparlament, eller hvad man nu skal kalde det, men tværtimod som en varslingsmulighed. Faktisk får man jo i repræsentantskabet mulighed for at følge arbejdet nøjere, både hvor det drejer sig om de overordnede beslutninger, og hvor det drejer sig om den måde, man håndterer den mere daglige virksomhed i selskabet på. Jeg tænker her på inddragelsen af dansk arbejde og den slags ting, som jeg også har sagt tidligere. Så vi synes, at det er en god ting, men vi synes selvfølgelig også, at det er en god ting, at lovforslaget som helhed er kommet igennem.

Der er et enkelt punkt, som jeg vil bede ministeren komme med en kommentar til. Jeg føler, at vi faktisk mangler en paragraf i lovtæksten, hvoraf det fremgår, at den beretning, som D.O.N.G. A/S fræmsender med

repræsentantskabets bemærkninger og ministerens bemærkninger hertil, automatisk gøres til genstand for en redegørelsesdebat i folketinget, og jeg vil spørge, om ministeren er indstillet på at fremsætte et ændringsforslag, således at det kommer med i D.O.N.G.-loven allerede på nuværende tidspunkt.

Jeg skal på denne baggrund bede om, at der sker en fornyet udvalgsbehandling mellem anden og tredje behandling.

Waldorff (VS):

Det er altid pudsigt, når der laves sådan noget forligsfiddelifut, hvordan folk bagefter udtrykker, hvad de synes om det. Det er forståeligt nok, at hr. Lennart Larson lægger umådelig megen vægt på de rester af overladelse af magt til energiministeriet, som der er i lovforslaget, og det er også naturligt, at hr. Maisted fremstiller det, som om regeringen her totalt har opgivet sigtet med den oprindelige lovgivning.

Selv om der er kommet et repræsentantskab med, som vi også har talt for, da det radikale forslag var til første behandling, og er fjernet nogle paragraffer, som vi har talt imod, tror jeg sådan set ikke, at det er disse forskellige konstruktioner og ikke længere eksisterende konstruktioner, der er det afgørende. Jeg tror, at det med hensyn til det, som var formålet, nemlig at få D.O.N.G. til at fungere nogenlunde uhindret som statsligt energiselskab, er allervigtigst, at man har fået lukket munden på nogle af dem, der har gjort alt, hvad de kan, for at spænde ben for foretagendet. Den virkelig store politiske sejr – og så ved jeg ikke, hvem der skal tilskrives æren for den – er efter min mening, at man kan få hr. Emmert Andersen til meget mod sin vilje heroppe faktisk at udtrykke, at han går ind for det, og at man kan få fru Annelise Gotfredsen til at sige, at dette er et godt resultat. Det tror jeg i virkeligheden har været det vigtigste resultat af al denne kompromisdannelse.

Vi opfatter det på den måde – hvis man skal se på det, som er substansproblemet i det – at det er utrolig svært at lave en konstruktion, som på den ene side sikrer et effektivt, og det vil også sige relativt uafhængigt, statsligt olieselskab, som er i stand til at gøre disse ting ordentligt, og på den anden